Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata kwartalna 480 mk. niesięczna 180 mk — Poszczególny numer 30 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 60 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 90 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład: „Drukarnia Gdańska“.

Nr. 91 | **Puck, sobota, dnia** 25. listopada 1922 r. | **Rok 36.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

702. Ogłoszenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31. X. 22 w sprawie rejestracji oficerów rezerwy.
703. Ogłoszenie Ministra Spraw Wojskowych o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego.
704. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie
705. Zatwierdzenie przełożonego obszaru dworskiego w Łysniewie.
kontroli rezerwistów.
706. Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego w sprawie podatków na cele wyznaniowe. — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 31.
707. Obwieszczenie starosty w sprawie przymusowego postępowania administracyjnego względem ściągania należytości.
708. Ogłoszenie Referatu Inwalidzkiego w Wejherowie.
709. Ogłoszenie Sądu Powiatowego w Pucku.
710. Przedzierżawienie państwowych majątków ziemskich i rybołówstwa państwowego w Województwie Warszawskiem.
711. Ogłoszenie Pomorskiej Izby Skarbowej w sprawie patentów akcyzowych.
712. Ustawa z dnia 26. IX. w przedmiocie rozbudowy miast. — Dz. U. nr. 89. —

702. OGŁOSZENIE
Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31. X. 22 w sprawie rejestracji oficerów rezerwy.

Rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych w sprawie rejestracji wszystkich obywateli Państwa Polskiego, posiadających stopnie oficerskie wzgl. równorzędne na mocy Ustawy Sejmowej z dnia 17. VI. 1919 r. o spisie oficerów oraz art. 107 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (dział praw Królestwa Polsk. Nr. 13/18, pkt. 28), zostali powołani do rejestracji w terminie od dnia 1. VII. do dnia 31. VII. 1922 roku wszyscy obywatele Państwa Polskiego posiadający stopnie oficerskie względnie równorzędne bez względu nato, czy stopnie te uzyskali w armjach obcych, polskich formacjach wojskowych, czy też w Armji Polskiej.

Pomimo nakazanego terminu rejestracji. część oficerów zgłasza się do niej jeszcze obecnie co powoduje opóźnienie wydania listy starszeństwa oficerów rezerwy.

Z dniem 1. XII. 22 r. zamykam czynności restracyjne w P. K. U. Po tym terminie Kmdci P. K. U. żadnych zgłoszeń przyjmować nie będą. Listą starszeństwa oficerów rezerwy będą objęci tylko ci oficerowie rezerwy, którzy zgłoszą się jeszcze do rejestracji przed ostatecznym terminem t. j. przed 1. XII. 1922 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski
Generał Dywizji.

703.
Ogłoszenie Ministerstwa Spraw Wojskowych o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego.

I. W wykonaniu art. 9 Ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. „O nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego”, przystępuje Ministerstwo Spraw Wojskowych do układania listy kandydatów pierwszej kolejki na rok 1923 na Kresach Wschodnich.

Ubiegający się o zatwierdzenie w pierwszej kolejce 1923 roku, wnoszą podania o wysunięcie do zatwierdzenia do Referatów O. Z. tego D. O. K. na którego terenie mają stałe miejsce zamieszkania.

W kolejce wiosennej 1923 roku, mogą uzyskać zatwierdzenie wyłącznie zdemobilizowani, dekorowani lub ranni w W. P., rolnicy, przeważnie tylko żonaci, wyjeżdżający osobiście na Kresy, a przy rocznikach młodych od 1899 w górę, wraz z członkami rodziny.

Do podań należy dołączyć.

1) Zaświadczenie zwierzchności gminnej, iż kandydat posiada przynajmniej jednego konia, wóz bronę, pług, ziarno na dokonanie zasiewów, oraz środki na przeżywienie do zbiorów 1923 r.
2) Zobowiązanie podpisane własnoręcznie, że wrazie przyznania działki zobowiązuje się wyjechać z powyższym inwentarzem do wyznaczonego powiatu w terminie, jaki mu zostanie wyznaczony po zatwierdzeniu.
3) Zaświadczenie, że jest rolnikiem. Należy podać, czy, kandydat jest żonaty, wiele ma lat, wiele osób z rodziny sprowadza na działkę (przy równych kwalifikacjach bojowych, kandydaci żonaci mają pierwszeństwo przed kawalerami).
4) Zaświadczenie zarządu gminy lub policji państwowej, że kandydat nie popełnił zbrodni, względnie przestępstw z art. 4 Ustawy, oraz o jego wzorowem zachowaniu się poza służbą wojskową.
5) Odpis świadectwa kwalifikacyjnego (o ile kandydat takowe już otrzymał).

Podania i załączniki muszą być zaopatrzone opłatą stemplową według obowiązujących przepisów.

II. Kandydaci wykazujący się zaświadczeniami o pracy społecznej (zaświadczenie o dłuższem należeniu do kółek rolniczych, kooperatyw, macierzy szkolnej i t. d.), uzyskają przy równych zasługach bojowych pierwszeństwo przy otrzymaniu ziemi.

Zaświadczenia powyższe przesłać niezwłocznie do Referatu Osad żołnierskich D. O. K. najdalej do dnia 15-go stycznia 1923 r.

III. Przeciętna wielkość nadziału wynosi od 8-iu do 25-ciu ha. (15 do 45 morgów) zależnie od jakości ziemi.

IV. Wydział Osad żołnierskich M. S. Wojs. wzywa kandydatów najbardziej zasłużonych (dekorowanych, rannych ochotników W. P.) by nie zwlekali ze złożeniem wymaganych powyżej zaświadczeń o ile mają zamiar korzystać z Ustawy z dnia 17. grudnia 1920 r., gdyż przy opóźnieniu mogą być narażeni na nieotrzymanie ziemi, lub na otrzymanie takowej w gorszych warunkach (wyręby leśne i t. d).

Powyższe zarządzenie nie jest otwarciem zamkniętego w dniu 1. lipca 1922 r. terminu do składania podań o nadział ziemi na Kresach Wschodnich lecz odnosi się do tych kandytów, który w swoim czasie podania w Referatach O. Z. D. K. już złożyli, a dotychczas jeszcze nadziałów nie uzyskali.

Warszawa, dnia 1 listopada 1922 r.

L. dz. 6464/22. O. Z.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Wydział Osad Żołnierskich.

Odnośne art. Ustawy z dnia 17 XII 1920 r. brzmią:

Art. 2 Do otrzymania ziemi darmo są uprawnieni:

a) inwalidzi i żołnierze Wojska Polskiego, którzy szczególniej się odznaczyli;

b) żołnierzy, którzy dobrowolnie do Wojska Polskiego wstąpili i odbyli służbę frontową

Art. 3. Wszyscy inni inwalidzi, oraz żołnierze uzdolnieni do pracy na roli, mogą w miarę rozporządzalnego zapasu otrzymać ziemię opłatnie.

Art. 4. Od nabycia ziemi (art. 2 i 3) wyłączeni są żołnierze:

a) karani za zbrodnię przeciwko sile zbrojnej Państwa Polskiego;

b) karani za zbrodnię dezercji;

c) pociągnięci do odpowiedzialności karnej za roztrwonienie dobra państwowego, do czasu uprawomocnienia wyroku uniewinniającego;

d) którzy przekroczyli przepisy o demobilizacji;

e) którzy z pogwałceniem prawa brali samowolnie cudzą ziemię w posiadanie.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości:

Puck, dnia 20. XI. 22 r.

Lipski, starosta.

704.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie kontroli rezerwistów.

Według odezwy M. S. Wojsk. z dnia 24. 4. 1922 r. L. dz. 3202/Tjn. Pob. ewidencja rezerwistów prowadzona przez P. K. U. nie może być wyczerpującą, z powodu, że urzędy gminne nie dostarczają im dokładnych danych, na których ta ewidencja powinna się oprzeć.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ploleca Panu wydać odpowiednie zarządzenia do pod egłych Mu władz administracyjnych wogóle, jako bardzo ważne, szczególną uwagę w tym kierunku zwracały odnośnie do rezerwistów, przebywających się na obszarze danej gminy i o wszelkich zmianach pobytu (jak przybycie lub ubycie z danej gminy, śmierć etc.) tychże rezerwistów natychmiast i najdokładniej informowały oficerów ewidencyjnych przy władzach administracyjnych I. inst.

Należy też podać do wiadomości urzędów gminnych, że rezerwiści obowiązani są w myśl rozkazu M. S. Wojsk. z dnia 15. 2. 1921 L. dz. 348/Tjn/IV do zgłoszenia się u właściwego oficera ewidencyjnego w przeciągu 8 dni po przybyciu do nowego miejsca stałego pobytu.

Warszawa, dnia 7 września 1922 r.

Za Ministra:

(—) Koncki w. r.

wz. Dyrektor Departamentu.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 17. listopada 1922 r.

Lipski, starosta.

705.

Zatwierdzenie przełożonego obszaru dworskiego w Łyśniewie.

Jako przełożonego obszaru dworskiego w Łyśniewie zatwierdziłem pana Teodora Ellwarta z Strzelna.

Puck, dnia 17. 11. 1922 r.

Przew. Wydz. Pow.

Lipski, starosta.

706.

Rozporządzenie wojewody Pomorskiego w sprawie podatków na cele wyznaniowe.

Nowe ustawodawstwo dotyczące podatku dochodowego (Dz. U. Nr. 33 z r. 1922 poz. 266) zezwala samorządom gminnym i powiatowym nakładać dodatki do państwowego podatku dochodowego tylko w pewnej oznaczonej wysokości, aby podatników zbytnio nie obciążać.

Ponieważ wedle ustaw obowiązujących w byłej Dzielnicy Pruskiej gminy wyznaniowe pokrywają wydatki swoje także w znacznej części przez nakładanie dodatków do państwowego podatku dochodowego, wskazanem jest również, aby wysokość tych dodatków nie przekraczała zdolności płatniczej podatników, obciążonych już państwowym podatkiem dochodowym i dodatkami do tegoż, na rzecz samorządów gminnych i powiatowych.

Przedkładane mnie do zatwierdzenia uchwały przedstawicieli gmin wyznaniowych w sprawie pobierania podatków, niezawsze są należycie ujęte, podaję więc do wiadomości, że zatwierdzenie ich przezemnte nastąpi tylko wówczas, o ile nie będą wymagały ściągania zbyt wysokich dodatków do państwowego podatku dochodowego, oraz zawierać będą następujące dane:

1. Wysokość wydatku, który ma być podatkiem pokryty.

2. Wyraźnie skonstatowana w uchwale niemożliwość pokrycia wydatku z funduszy, które w myśl ustaw przedewszystkiem na ten cel są przeznaczone.

3. W procentach wyrażona wysokość dodatku do państwowego podatku dochodowego, który ma być na pokrycie tego wydatku ściągnięty.

4. Z jakiego czasu wymiar podatku państwowego wzięto za podstawę (brany ma być zawsze ostatni, obecnie wymiar z 1. stycznia 1922 r.).

5. Ogólna kwota, która przez ściągnięcie podatku ma byó osiągnięta.

6. Czy z tego dodatku do państwowego podatku dochodowego pokryte mają być zwyczajne, etatem przewidziane, roczne wydatki; czy też na pokrycie tych wydatków ściągnięto już podatki i w jakiej wysokości, a nowo uchwalony dodatek służyć ma na spłacenie jakiegoś wydatku nadzwyczajnego, n. p. odbudowę spalonego budynku.

Prócz wyżej przytoczonych dan,ch należy do uchwały dołączyć, sporządzone w 2 egzemplarzach, dokładne wyszczególnienie rozdziału podatku na poszczególnych płatników, wedle poniżej podanego wzoru.

1	2	3	4
L. porządkowa	Imiona i nazwiska wszystkich członków gminy wyznaniowej, którzy państwowy podatek dochodowy płacą	Kwoty państwowego podatku dochodowego, które każdy poszczególny członek gminy płaci	% dodatku, to jest dokładnie wyliczona kwota, wypadająca na każdego z płatników
	ogólna suma	podatku państwowego	dodatek do państwowego podatku dochodowego

Toruń, dnia 13. 11. 1922 r.

Wojewoda.

(—) Jan Brejski.

Powyższe podaję gminom wyznaniowym do wiadomości i przestrzegania. W myśl zarządzenia Wojewody Pomorskiego mogą podatki na cele wyznaniowe być ściągane, tylko wtenczas, gdy odnosne uchwały zostały zatwierdzone przez Wojewodę.

Puck, 20. XI. 1922 r.

Lipski, starosta.

707.

Obwieszczenie starosty w sprawie przymusowego postępowania administracyjnego względem ściągania należytości.

W następnem podaję P. P. wójtom i sołtysom najważniejsze ustępy rozporządzenia z dn. 15. 11. 1899 w streszczeniu wraz z komentarzami i uzupełnieniem.

§ 1.

Przymusowe wykonanie względem wszystkich podatków, danin, przychodów i innych kwot pieniężnych, podlegających wedle istniejących przepisów, ściąganiu w drodze przymusowego postępowania administracyjnego następuje jedynie według przepisów niniejszego rozporządzenia.

(Przymusowemu postępowaniu administracyjnemu podlegają w szczególności wszelkie publiczne podatki, daniny, opłaty, składki dla fiskusa dla gmin i innych korporacji posiadających prawo publiczne, koszta postępowania administracyjnego sądowego oraz żądania pieniężne z wyroków tychże sądów, kary porządkowe itp.)

§ 3.

O ile według przepisów prawa cywilnego osoby trzecie, w szczególności spadkobiercy małżonkowie, rodzice lub użytkownicy na mocy prawa do świadczenia na rzecz przymusowego wykonania lub cierpienia tegoż są zobowiązani, może postępowanie przymusowe zostać zarządzone także względem tychże osób.

§ 4.

Urzędy lub urzędnicy mający prawo ściągania kwot podlegających przymusowemu ściąganiu w drodze postępowania administracyjnego tworzą władze wykonawcze właściwe do wydania zarządzenia przymusowego postępowania oraz do kierowania temże.

Określenie to niedotyczy urzędników tych korporacji którzy według dotychczasowych przepisów do własnego wykonania przymusowego nie byli upoważnieni.

Władzami wykonawczemi dla podatków państwowych są urzędnicy, którym pobór zlecono (poborcy podatkowi itp.) dalej rendanci Kasy skarbowej dla podatków gminnych sołtysi.

§ 5.

O ile środek przymusowy wykonany być musi poza okręgiem władzy wykonawczej winien odpowiedni urząd tegoż okręgu, w którym wykonanie ma nastąpić, przeprowadzić postępowanie przymusowe na żądanie władzy wykonawczej. Uproszony urząd o ile przeprowadza zajęcie i przetarg rzeczy materjalnych, natenczas wstępuje w miejsce władzy wykonawczej.

§ 6.

Władza wykonawcza wykonuje postępowanie przymusowe przy pomocy przydzielonych jej urzędników egzekucyjnych (komorników) lub też przez urzędników, którymi się winna w takich wypadkach posiłkować (woźnych).

Urzędnicy egzekucyjni muszą być zaprzysiężni.

§ 7.

Z reguły winno przed rozpoczęciem przymusowego wykonania nastąpić upomnienie o zapłatę w czasie 3 dniowym tej osoby względem której ma być przeprowadzone.

§ 14.

Urzędnik egzekucyjny ma prawo komornika sądowego, jest zatem upoważniony do przeszukania pomieszkania oraz schowni (szaf skrytek) itp. dłużnika, o ile to jest do wykonania czynności konieczne, przysługuje mu też prawo dać zamknięte drzwi i schownie roztworzyć. Przy napotkaniu oporu wolno mu użyć gwałtu i zawezwać policję państwową.

Do wykonywania czynności w porze nocnej oraz w niedziele i święta winien mieć osobne pozwolenie od miejscowej władzy policyjnej (wójta) które przy zajęciu winien okazać.

Z każdej czynności zajęcia winien spisać protokół który musi zawierać:

1) miejscowość i datę spisania protokółu,
2) przedmiot czynności wykonawczej z krótkiem opisaniem najważniejszych wypadków:
3) nazwiska osób z których protokół spisano,
4) podpisy tychże osób oraz zaznaczenie, że protokół został podpisany po poprzedniem przeczytaniu wzgl. przedłożeniu do wglądu i po przyjęciu tegoż,
5) podpis komornika.

O ile nie można było jednemu z powyżej podanych 4 punktów zadosyćuczynić należy podać powód.

§ 15.

Zawezwania oraz inne doniesienie do czynności wykonawczej należące udziela urzędnik egzekucyjny ustnie i zapisuje takowe całkowicie w protokole.

Jeżeli ustne wykonanie nastąpić nie może winna władza wykonawcza temu do którego zawezwanie lub donosienie zwrócone być miało nadesłać odpis protokółu.

§ 16.

Koszta upomnienia i przymusowego wykonania ponosi dłużnik i ściąga się takowe wespół z pretensjami z przymusowego wykonania.

§ 17.

Przymusowe wykonanie z majątku ruchome go następuje przez zajęcie (zafantowanie). Zajmować wolno tylko tyle, ile potrzeba na pokrycie kwoty, która ma być ściągniętą i na pokrycie kosztów wykonania.

Od zajęcia należy odstąpić jeżeli jest widocznem, że kwota uzyskana za przedmioty zajęte pokryje tylko koszta zajęcia bez żadnej nadwyżki.

§ 18.

Dłużnik może się od zajęcia ochronić tylko wtenczas, jeżeli okaże przedłużenie terminu płatności lub przedłoży pokwitowanie, lub kwit pocztowy z których wynika, że kwota, która ściągniętą być miała została na właściwe miejsce całkowicie wpłaconą.

Do przyjmowania kwot pieniężnych jest urzędnik egzekucyjny upoważniony tylko w miarę udzielonego mu pismiennego zlecenia.

§ 20.

Nabywcy przedmiotu sprzedanego na podstawie zajęcia nie przysługuje prawo do żądania gwarancji ani z wady w sprawie, ani z wady sprzedanego przedmiotu.

§ 22.

Zajęcie rzeczy materjalnych znajdujących się pod dozorem dłużnika następuje w ten sposób, że urzędnik egzekucyjny takowe bierze w posiadanie.

Inne rzeczy jak pieniądze, kosztowności, i papiery wartościowe należy pod dozorem dłużnika pozostawić o ile zaspokojenie wierzyciela nie poniesie przez to uszczerbku.

O ile rzeczy pozostają pod dozorem dłużnika zastrzega się skuteczność zajęcia, uwidoczniając zajęcie przyłożeniem pieczęci lub innym sposobem.

O dokonanym zajęciu winień urzędnik egzekucyjny uwiadomić dłużnika.

§ 25.

Zajęciu nie podlegają:

1) Ubrania, pościel, bielizna, sprzęty domowe i kuchenne, w szczególności piece służące do ogrzewania i gotowania, o ile przetmioty te są niezbędne do użycia dłużnika, lub do utrzymania przyzwoitego gospodarstwa.
2) Środki żywnościowe, środki do ogrzewania i oświetlania, potrzebne dłużnikowi, jego familji i służbie na czas 4 tygodni, lub o ile nie znajdują się zapasy takowych wystarczające na 2 tygodnie a dostawa takowych na wymieniony czas nie jest w inny sposób zapewnioną, kwota pieniężna potrzebna na dostawe tychże,
3) Jedna krowa dojna, lub wedle wyboru dłużnika zamiast takowej 2 kozy lub 2 owce wraz z potrzebnemi zapasami paszy i ściółki na czas 4 tygodni, lub o ile, nie znajdują się zapasy takowych wystarczające na 2 tygodnie, kwota pieniężna potrzebna na dostawę, tychże, jeżeli zwierzęta te są niezbędne do wyżywienia dłużnika, jego familji i służby;
4) U osób które prowadzą gospodarstwo rolne: narzędzia i zwierzęta oraz potrzebna mierzwa jako i produkta rolnicze, o ile takowe są potrzebne do dalszego prowadzenia gospodarstwa aż do tego czasu, w którym im równe lub podobne wytwory przypuszczalnie będą mogły być uzyskane;
5) U artystów, rzemieślników, pracowników procederowych i innych osób, które zarobek swój pociągają z robot ręcznych lub innych zdolności osobistych, przedmioty niezbędne do dalszego osobistego prowadzenia tej czynności zarobkowej;
6) U wdów i małoletnich spadkobierców, osób wymienionych pod liczbą 5, o ile takowe dadzą interes prowadzić na własny rachunek przez zastępcę, przedmioty niezbędne do osobistego dalszego prowadzenia interesu przez zastępcę;
7) U oficerów, oficerów pokładowych, urzędników duchownych, nauczycieli przy publicznych zakładach naukowych, adwokatów, notarjuszy jak również lekarzy i położnych, przedmioty potrzebne do sprawowania służby lub wykonania zawodu, jakoteż przyzwoitą odzież;
8) U oficerów, lekarzy wojskowych, oficerów pokładowych, urzędników duchownych, lekarzy i nauczycieli przy publicznych zakładach naukowych, kwota pienieżna równającą się kwocie poborów nie podlegającej zajęciu, lub pensji na czas od zajęcia, aż do terminu następnej wypłaty poborów lub pensji;
9) Narzędzia, naczynia i towary niezbędne do prowadzenia apteki;
10) Książki przeznaczone do użytku dłużnika i jego familji w kościele lub w szkole, lub innym zakładzie naukowym, łub do domowege nabożeństwa;

11) Książki gospodarcze i handlowe będące w użytkowaniu, papiery familijne, obrączki ślubne, ordery i odznaki honorowe;
12) Protezy, okulary i inne środki z powodu ułomności cielesnych konieczne, o ile takowe przeznaczone są na użytek dłużnika i jego familji.
13) Przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku przy pochowaniu (pogrzebie).

Zwyczajnych sprzętów domowych potrzebnych w gospodarstwie dłużnika nie powinno się zajmować jeżeli z góry jest widoczne, że kwota za takowe uzyskana w żadnym stosunku do wartości tychże nie stoi.

Do zajęcia rzeczy jeszcze z ziemią nie rozłączonych, oraz do zajęcia rodzaju rzeczy wymienionych powyżej pod liczbą 4 u osób które trudnią się rolnictwem winień być przyciągnięty rzeczoznawca rolniczy, o ile przyjąć można, że wartość rzeczy, które mają być zajęte przekroczy kwote mk. 1000.

O ile przy niższej wartości przyciągnięty ma być rzeczoznawca, postanawia krajowa administracja sądowa.

§ 26.

Rzeczy zajęte winny być na piśmienne zarządzenie władzy wykonawczej i to z reguły przez urzędnika egzekucyjnego sprzedane na przetargu publicznym. Kosztowności należy dać oszacować rzeczoznawcy przed przetargem. Zajęte pieniądze winien urzędnik egzekucyjny odstawić władzy wykonawczej; zabranie pieniędzy przez urzędnika egzekucyjnego ma znaczenie zapłaty ze strony dłużnika.

§ 27.

Przetarg rzeczy zajętych nie może nastąpić przed upływem jednego tygodnia od dnia zajęcia o ile dłużnik za wcześniejszym terminem przetargu się nie oświadczy, lub o ile takowy nie jest konieczmym z tego powodu że zajęte rzeczy w tym czasie znacznie stracą na wartości, lub nie okarze się potrzeba uniknięcia nieproporcjonalnych kosztów dłuższego przechowania.

Przetarg odbywa się w gminie w której nastąpiło zajęcie. Czas i miejsce przetargu oraz ogólne oznaczenie przedmiotów które na przetarg wystawione być mają należy publicznie ogłosić.

Na żądanie władzy wykonawczej jest przełożony gminy zobowiązany być przy przetargu obecnym, lub wyznaczyc w swe miejsce urzędnika gminnego, lub policyjnego.

§ 28.

Przed przybiciem rzeczy dającemu najwyższą cenę musi takowa być 3 razy wywołaną. Należy zastosować § 156 kodeksu cywilnego.

Wydanie przybitej rzeczy nastąpić może tylko za zapłatą w gotówce.

O ile najwięcej podający w czasie wyznaczonym w warunkach przetargu lub o ile takowych nie postawiono, nie żądał przed zakończeniem przetargu, wydanie rzeczy za zapłatę sumy kupna zostanie rzecz ta sprzedaną dalej. Najwięcej dający nie zostanie dopuszczonym do dalszej podaży jest odpowiedzialnym za niedobór nie ma natomiast prawa do uzyskanej nadwyżki.

Przetarg wstrzymuje się skoro dochod wystarcza na zaspokojenie wierzyciela i pokrycie kosztów postępowania wykonawczego.

§ 36.

O ile ma należn. pieniężna być zajętą, winna władza wykonawcza zakazać dłużnikowi trzeciemu piśmiennie wypłacenie tejże należności dłużnikowi.

Równocześnie winna władza wykonawcza piśmiennem zarządzeniem wydać dłużnikowi zakaz wszelkiego rozporządzenia tą należnością, w szczególności zaś ściąganie takowej.

Z doręczeniem tego zarządzenia trzeciemu dłużnikowi zajęcia uważać należy za uskutecznione. O tem doręczeniu należy dłużnika powiadomić.

§ 53.

O ile z powodu ściagnięcia należytości w drodze przymusowego postępowania administracyjnego jest dopuszczalny areszt, następuje wykonanie tegoż według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów władz celnych i podatkowych o zajęciu przedmiotów podlegających cłu i podatkowi.

§ 54.

Koszta postępowania oblicza się według następującej taryfy z uwzględnieniem poniż. podanych postanowień:

a) Klasę wartościową oznacza przy przetargu dochód z sprzedanych przedmiotów, we wszystkich innych wypadkach kwota mająca być ściągniętą od każdego z poszczególnych dłużników włącznie zaległych kosztów.
b) Roszczenie do opłaty jest przy zajęciu rzeczy materjalnych, jakoteż przy przetargu tychże uzasadnione, skoro urzędnik egzekucyjny rozpoczął wykonywać odpowiednie zlecenie.
c) Opłaty muszą być także wtenczas przez każd. dłużnika z osobna uiszczone, jeżeli urzędnik egzukucyjny wykonał więcej środków przymusowych w tej samej gminie i w tym samym dniu. Natomiast jeżeli się zbierze kilka upadłości razem, opłacane bywają koszta ogłoszenia publicznego i koszta przetargu tylko jeden raz według sumy ogólnej i rozdzielone na wszystkich dłużników według stosunku dochodu zebranego z każdej z poszczególnych upadłości.
d) Wykłady w gotówce spowodowane przymusowem wykonaniem zwrócić winień dłużnik Przy rozkładaniu kosztów transportowych i innych wykładów w gotówce, które kilku dłużników ponosić ma wspólnie, należy uwzględniać szczególne słuszne okoliczności, mianowicie wartość, objętość i wagę przedmiotów.
e) Obok opłat nie wstawia się kosztów podróży i djet urzędnika egzekucyjnego.
f) Opłaty dla przyciągniętych rzeczoznawców ustanawia się według stawek przepisanych dla szacowań sądowych.

g) Opłaty innych urzędników, którym zlecono wykonanie pojedynczych czynności egzekucyjnych, wstawia się jak opłatę urzędnika egzekucyjnego.

§ 55.

Opłatę urzędnika egzekucyjnego oraz wszelkie koszta postępowania przymusowego potrąca władza wykonawcza z pieniędzy które wpłynęły.

O ile na poszczególny wypadek nie obowiązują inne postanowienia wyrównuju się, o ile pieniędze nie wystarczają w pierwszym rzędzie opłaty wstawione przez urzędnika egzek., następnie inne koszta postępowania przymusowego. O ile ostatnie z wpłynionych pieniędzy nie zostaną pokryte winien takowe, nie naruszając innych obowiązujących przepisów, ponosić ten, na którego rachunek wykonano przymusowe postępowanie.

TARYFA OPŁAT.

	Oznaczenie czynności	I. do 100 mk.	II. ponad 100 do 300 mk.	III. ponad 300 do 1000 mk.	IV. ponad 1000 do 5000 mk.	V. ponad 5000 mk.
		Marek				
1.	Za każde upomnienie które nie nastąpiło w drodze pocztowej	1	2	3	4	5
2.	Za zajęcie rzeczy zmysłowych tudzież za zabranie dokumentów, przez dłużnika wydać się mających, włącznie z doręczeniami, wywołanemi przez zajęcie i zabranie dokumentów pobiera się opłatę wedle stopy procentowej. okreslonej w § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych. Jeżeli dłużnik zapobiegnie zajęciu (§ 13), pobiera się tylko połowę opłat					
3.	Za publiczne ogłoszenie licytacji przez wywieszenienie i wywołanie	2	3	4	5	5
4.	Za licytację oraz za sprzedaż z wolnej ręki rzeczy zajętych włącznie z wywołanemi przez to doręczeniami, pobiera się opłaty wedle § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądów. Jeżeli dłużnik zapobiegnie licytacji (273), pobiera się tylko połowę opłat ale nie powyżej 50 mk. Kosztów zajęcia i licytacji po myśli nr. 2 ust. 2 i nr. 4 ust. 2 można żądać tylko wtedy, jeżeli urzędnik wykonawczy celem wykonania zajęcia (licytacji) uda się na miejsce.					
5.	Za każdy odpis protokołu	3	3	3	3	3
6.	Za każde doręczenie potrzebne w postępowaniu przymusowem, o ile po myśli nr. 2 i 4 nie musi być uskutecznione bezpłatnie .	2	2	2	2	2
7.	Opłaty świadków, przy zajęciu przybranych za każdą godz. Godzinę rozpoczętą wynagr. się za całą.	4	4	4	4	4
8.	Opłaty przechowującego rzeczy zajęte dziennie. Jeżeli przechowanie trwa dłużej niż 8 dni, począwszy od 9 dnia przyznaje się tylko połowę opłat.	2	2	3	4	5

Podając pow. do wiadomości, wzywam niniejszem pp. wojtów (jako miejscową władzę policyjną) upoważnionych w myśl § 4 i 14 powyższego rozp. do wydawania polecenia przymusowego wykonania o ile tego zachodzić będzie potrzeba i do konsekwentnego przeprowadzenia tegoż tak, by nie zachodziły żadne nieprawidłości, które doprowadzić by mogły do ewtl. unieważnienia postępowania.

Same wykonanie mogą poruczyć woźnemu wójtostwa który jednakowoż winien być zaprzysiężony i otrzymać winien od wójta piśmienne upoważnienie. Woźny winien posiadać również odznakę, że występuje w charakterze urzędowym. Jako taką polecam opaskę na lewym ręku koloru biało czerwonego zaopatrzoną pieczęcią i podpisem p. wójta oraz napisem: Woźny na obwód. . . . . .

Ponieważ czyności woźnego jako komornika są natury poważnej, winni pp. wójci wydać tymże jaknajdokładniejsze instrukcje.

Na zajęte przedmioty, o ile takowych nie można zabrać ze sobą nakleja się pieczątkę wójtowską.

Przy naklejaniu pieczątek należy zwrócić dłużnikowi uwagę, że usunięcie lub zniszczenie pieczątki karane będzie po myśli § 136 Kodeksu Karnego więzieniem do 6 miesięcy. O ileby podobny wypadek zaszedł, polecam sprawę oddać niezwłocznie prokuratorji przy sądzie okręgowym w Starogardzie z wnioskiem o ukaranie.

Pozostałość pieniężną ze sprzedaży uzyskanych przedmiotów zwraca sie dłużnikowi.

Puck, dnia 15. XI. 22.

Lipski, starosta.

708.

Ogłoszenie Referatu Inwalidzkiego w Wejherowie.

Rejestracja Inwalidów Wojennych.

Osoby roszczące o zaopatrzeniu inwalidzkim i inwalidzi wojenni, którzy dotychczas się w tut ejszym Referacie Inwalidzkim do zarejestrowania nie zgłosili, mogą się przy każdej sposobności dać zarejestrować lub formularz celem wypełnienia zażądać.

Według przepisów musi być rejestrcaja inwalidów do **1 grudnia 1922 r.** całkiem przeprowadzona.

Wobec tego wzywa się inwalidów do ostatnego zarejestrowania się w Referacie Inwalidzkim Wejherowo ul. Dworcowa Nr. 4.

Pow. Kom. Uzup. Kośc.
Referat Inwalidzki w Wejherowie
dawn. Biuro Rent Wojskowych.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości. Pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich

wskażą interesowanym osobom na powyższe ogłoszenie.

Puck, 24. 11. 1922.

Lipski, starosta.

709.

Ogłoszenie Sądu Powiatowego w Pucku.

W naszym rejestrze Stowarzyszeń pod Nr. 6 wpisano: „Polskie towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Pucku. Statut ustalono dnia 19-go stycznia 1922 r. Sprawami towarzystwa zarządza Walne Zgromadzenie i Wydział.

Do Wydziału wybrani są: Dr. Zieleziński, prezes, Górny inspektor szkolny wiceprezes, Kłodnicki August, sekretarz, Kitc Jakób, zastępca sekretarza, Patkowski Józef ,skarbnik, Priebe Józef, zastępca skarbnika, Kamiński Jerzy, naczelnik, Trybull, zastępca naczelnika, Miotk Antoni, Szulc Franciszek, Labudda Jan, Kamski Stanisław ławnik.

Puck, dnia 29 września 1922 r.

Sąd Powiatowy.

710.

Przedzierżawienie państwowych majątków ziemskich rybołówstwa państwowego w Województwie Warszawskiem.

Warszawski Urząd Wojewódzki podaje wiadomości, że w dniu 1. grudnia rb. w siedzibie Urzędu, przy ul. Bielańskiej Nr. 7. w drodze przetargu publicznego poprzedzonego konkursem ofert będą wypuszczone wdzierżawę majątki ziemskie i rybołówstwa państwowe.

Nazwa majątku państwowego	Przestrzeń około mrg.	Przetarg rozpocznie się od rocznej ceny dzierżawnej, wyrażonej w wartości cent metr. żyta.	Termin dzierżawy do dnia	Wysokość wadjum mk.
Majątki rolne:				
w pow. Lipnowski-Lenie Więlkie . . .	120	108	1. VII. 29 r.	1.080.000
w pow. Nieszawskiem-Lubanie	337	283	1. VII. 41 r.	2.830.000
„ -Gęsin	150	120	1. VII. 35 r.	1.200.000
w pow. Płońskim-Janikowo	200	180	1. VII. 35 r.	1.800.000
w pow. Pułtuskim-Skłudy	240	192	1. VII. 35 r.	1.920.000
w pow. Włocławskim-Kąkowa Wola . .	300	360	1. VII. 35 r.	3.600.000
„ -Czerniewiczki . .	150	130	1. VII. 41 r.	1.300.000
Rybołówstwa:		klg. białej ryby		
w pow. Lipnowski-jezioro „Lenie" Wielkie	33	198	1. IV. 27 r.	120.000
w pow. Nieszawskim-jezioro „Orle" . .	360	1080	1. IV. 27 r.	650.000

Puck, dnia 24. 11. 22.

Lipski, starosta.

711.

Ogłoszenie Pomorskiej Izby Skarbowej w sprawie patentów akcyzowych.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2/10 1922 rozszerzono z dniem 1 listopada 1922 roku na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowienia rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapałek gilz (tutek) papierosowych.

Do wykupu patentów obowiązane są następujące zakłady przemysłowe:

1) gorzelnie,
2) fabryki drożdżowo-gorzelnicze,
3) fabryki drożdży prasowych,
4) miodosytnie,
5) fabryki wódek słodkich i likierów,
6) rektyfikacje spirytusu,
7) fabryki win rodzynkowych, owocowych i naturalnych
8) browary oraz
9) zakłady wyrabiające lakier, politurę perfumy i płyny do oświetlenia.

Przedsiębiorcy, gorzelni, rafinerji spirytusu, wytwórni wódek i likierów, drożdży prasowanych, browarów, wytwórni win wszelkiego rodzaju miodu do picia, zapałek i tutek papierosowych przed rozpoczęciem roku obrachunkowego (kampanji) a najpóźniej przed uruchomieniem wytwórni złożyć we właściwej Kasie Skarbowej unormowaną w § 2 ustęp A. C. i D. rozporządzenia Rady Ministrów akcyzową należytość patentową i przedłożyć otrzymany z Kasy kwit kasowy, przy odpowiedniej deklaracji wraz z ewentualnie otrzymanem, świadectwem przemysłowem właściwemu Urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich (władzy skarbowej I instancji). Ten ostatni urząd wydaje zgłaszającemu się przy zwrocie kwitu i świadectwa przemysłowego patent wzór I i II akcyzowy wedle dołączonego wzoru I i w ciąga dane do wykazu wydanych patentów akcyzowych (Wzór II).

Jeżeli producent obowiązany jest prócz zasadniczej opłaty patentowej uiścić dodatkową opłatę patentową (§ 2 ustęp A L: 1 b, L: 5 b, L, 7 b, rozporządzenia Rady Ministrów (w takim razie obowiązany jest po zapłaceniu tej dodatkowej opłaty okazać urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich otrzymany z Kasy Skarbowej kwit Kasowy wraz z patentem akcyzowym celem zaciągnięcia wpłaconej kwoty do wykazu wydanych patentów akcyzowych i uwidocznienia na patencie dat wpłaconej dodatkowej spłaty patentowej.

§ 2.

Koncesjonowani sprzedawcy trunków obowiązani są przed 1 stycznia każdego roku, a o ile chodzi o nowe koncesje przed otwarciem sprzedaży uiścić we właściwej Kasie Skarbowej unormowaną w § 2 ustęp 3 rozporządzenia Rady Ministrów należytość patentową i przedłożyć otrzy-

many kwit kasowy przy odpowiedniej deklaracji, wraz z otrzymanem świadectwem handlowem i koncesją upoważniającą do sprzedaży trunków właściwemu urzędowi skarbowemu dla podatków pośrednich władzy skarbowej I instancji.

Ten ostatni urząd wydaje zgłaszającemu się przy zwrocie koncesji, kwitu świadectwa handlowego patent akcyzowy wedle wzoru III i wciąga dane do wykazu wydanych patentów akcyzowych (wzór II.)

Do wykupu patentów obowiązane są następujące zakłady sprzedaży trunków:

1) zakłady restauracyjne, o ile posiadają prawo do sprzedaży wódek i innych trunków,

2) inne zakłady posiadające prawo do sprzedaży trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych.

3) zakłady posiadające prawo do sprzedaży wyłącznie wina,

4) zakłady sprzedające wyłącznie piwo, porter i miód,

5) bufety w lokalach rozrywkowych, klubowych i tp. oraz balach, zabawach i tp. o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, prócz bufetów czasowych na dochód dobroczynny.

6) karczmy i domy zajezdne, o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków oraz

7) hurtowe składy piwa, wina i miodu,

Opłaty od patentów wynoszą:

A) Opłaty od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży:

1) Od gorzelń i fabryk drożdżowo gorzelniczych
a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100 000 litrów alkoholu . . . . 30000 Mk.
b) opłata dodatkowa za każde następne 10000 litrów alkoholu . . . . 3000 Mk.

2) od przedsiębiorstw wyrobu drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała . . . . 25000 Mk.

3) od miodosytni opłata stała: . . .
a) przy objętości kotła warzelnego od 200 litrów . . . . 3000 Mk.
b) za każde dalsze 100 litrów pojemności . . . . 2000 Mk.

4) Od fabryk wódek i likierów opłata stała . . . . 500000 Mk.

5) Od rektyfikacji spirytusu: . . . .
a) opłata zasadnicza od pierwszych 100000 litrów alkoholu oczyszczonego . . . . 100000 Mk.
b) opłata dodatkowa za każde dalsze 10000 litrów alkoholu oczyszczonego . . . . 10000 Mk.

6) od fabryk win rodzynkowych, owocowych i winogronowych . . . . 50000 Mk.

7) Od browarów: . . . .
a) zasadnicza opłata przy przerobie pierwszych 16,38 ton (tysiąca pudów) słodu . . . . 20000 mk.
b) opłata dodatkowa przy przerobce każdych następnych 16,38 ton (tysiąca pudów) słodu . . . . 10000 mk.

8) Od zakładów wyrabiających lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlania . . . . 10000 mk.

B. Od zakładów sprzedaży trunków.

	w miejscowościach I kl.	II kl.	III kl.
	w markach		
9) Od zakładów restauracyjnych posiadających prawo do sprzedaży wódek i innych trunków w naczyniach zamkniętych i na kieliszki I rzędu	120000	90000	60000
II rzędu	60000	45000	30000
10) Od zakładów posiadających prawo do sprzedaży wszelkich trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych			
a) Detalicznie	60000	45000	30000
b) Hurtownie	120000	90000	60000
11) Od zakładów posiadających prawo do sprzedaży wyłącznie wina zarówno w naczyniach zamkniętych jak na kieliszki	9000	6000	4500

	w miejscowościach I kl.	II kl.	III kl.
12) Od zakładów sprzedających wyłącznie piwo, porter i miód w naczyniach zamkniętych . .	4500	3000	1500
Od tychże zakładów za prawo wyszynku takich trunków dodatkowo . .	9000	6000	4500
13) Od bufetów posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków			
a) przy teatrach, cyrkach, wyścigach, wystawach, lokalach związkowych do . .	15000	10000	7500
b) na balach zabawach itp.	9000	6000	3000
14) Od karczem i domów zajezdnych posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków	60000	45000	30000
15) Od hurtownych składów piwa, wina i miodu .	40000	30000	20000

C. Od wytwórni zapałek

Dla wytwórni:
a) pracujących przy pomocy warsztatów ręcznych . . . . 25000 Mk.
b) pracujących przy pomocy siły zwierząt . . . . 50000 Mk.
c) pracujących przy pomocy maszyn . 75000 Mk.

D. Od fabryk tutek papierosowych.

a) od wyrobu tutek rocznie . . . . . 15000 Mk.
b) od każdej maszyny do wyrobu tutek rocznie . . . . 500 Mk.

§ 3.

Pod względem wymiaru akcyzowych opłat patentowych zalicza się do I. klasy miejscowości Kraków, Lwów, Łódź Poznań, Warszawa, Wilno. Do II klasy miejscowości należą miasta liczące ponad 10,000 mieszkańców. Inne miejscowości należą do klasy III-ej.

Zaliczenie miejscowości do klas poszczególnych porucza się na przyszłość Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4.

Pobór unormowanego w rozdziale III (§ 42-60) obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 661) podatku odpędowego (Betriebsauflage) uchyla się:

Niestosujący się do powyższych przepisów stają się winni defraudacji podatków i podlegają karze według odnośnych przepisów.

Bliższych informacji zasięgnąć mogą P. T. interesowane z ogłoszeń umieszczonych na tablicach urzędowych, Izby Skarbowej, Urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych wreszcie Urzędów Kontroli skarbowej.

Puck, 14. XI. 22.

POMORSKA IZBA SKARBOWA
w Grudziądzu.

712.

USTAWA

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie rozbudowy miast.

Art. 1. Gminy miejskie, w których ruch budowlany jest w zastoju lub niedostateczny i w których istnieje brak mieszkań obowiązane są podjąć akcję, mającą na celu poprawę tych stosunków w myśl postanowień, objętych niniejszą ustawą.

Art. 2. Przeprowadzenie akcji zapobieżenia brakowi mieszkań powierzy rada miejska magistratowi, a w większych miastach — komitetowi rozbudowymiasta, który jest urzędem miejskim, podległym magistratowi. Komitetowi rozbudowy miasta może rada miejska przekazać także przeprowadzenie innych spraw, z kwestją mieszkaniową związanych.

Art. 3. Komitet rozbudowy miasta składać się będzie 6 do 12 członków, których na wniosek magistratu powołuje rada miejska z liczby osób, stale w mieście zamieszkałych, świadomych potrzeb miasta i do spełnienia powyższego zadania odpowiednich, chociażby one nie należały do składu rady lub magistratu.

Na czele tego komitetu stoi prezydent miasta, względnie burmistrz lub jego zastępca.

Członkowie, powołani do komitetu, spełniają swoje obowiązki honorowo, za wykonane jednak dla komitetu prace otrzymują wynagrodzenie, które każdorazowo określi magistrat.

Do komitetu deleguje przedstawiciela lub kilku przedstawicieli z głosem doradczym:

1) w Warszawie - Ministerstwo Robót Publicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego, w miastach, wydzielonych z powiatu - wojewoda, w miastach niewydzielonych - starosta;

2) w miastach, którym Skarb Państwa przyjdzie z pomocą w myśl art. 16 niniejszej ustawy, delegaci rządowi do komitetu rozbudowy mają głos stanowczy. W ostatnim przypadku delegatów z głosem stanowczym nie może być więcej, jak dwóch;

3) w b. zaborze austsrjackim sposób utworzenia komitetu, jego skład i zakres działania w granicach niniejszej ustawy oznaczy rada miejska.

Art. 4. Zadaniem gminy wcelu poprawy stosunków mieszkaniowych będzie:

1) dążenie do budzenia inicjatywy prywatnej w zakresie ruchu budowlanego;

2) rozpoczącie ze strony gminy samodzielnej akcji budowlanej celem pomnożenia liczby lokali mieszkalnych w mieście.

Dla osiągnięcia powyższych celów gmina:

a) pomaga współdzielczym stowarzyszeniom mieszkaniowym, instytucjom społecznym i osobom prywatnym w budowie domów mieszkalnych przez odstąpienie gruntów pod budowę drogą sprzedaży, wieczystej lub czasowej dzierżawy lub na prawie budowli, przez dostarczenie materjałów budowlanych, a także ma prawo pokrywać najwyżej do lat 20 niedobór z eksploatacji domów, gdy budowa i ta eksploatacja odpowiadać będzie warunkom, ustalonym przez komitet.

Gmina ma prawo też gwarantować właścicielowi nowowybudowanego domu możność pokrycia annuitetów za dług, zaciągnięty przez czas, wyznaczony na amortyzację;

b) nabywa tereny pod budowę domów drogą umów dobrowolnych, obejmuje grunty, leżące w sferze interesów miasta, które, na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej -Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 462) będą przekazane gminom miejskim przez główny urząd ziemski;

c) buduje nowe domy mieszkalne na cele, w ust. 2 niniejszego artykułu wskazane, nabywa drogą umowy dobrowolnej lub wywłaszczenia przymusowego grunty, położone w obrębie miasta, domy niewykończone, zapuszczone, wymagające naprawy lub zagrażające życiu i zdrowiu ludzkiemu, a zakwalifikowane przez władze do zamknięcia celem usunięcia ich, jeżeli właściciele domów niewykończonych lub zapuszczonych nie chcą lub nie mają możności podjąć robót budowlanych sami w oznaczonym przez magistrat terminie;

d) gromadzi materjały budowlane drogą produkcji lub zakupu.

Art. 5. Banki i instytucje finansowe, względnie ich oddziały, przedsiębiorstwa do zabaw oraz kinoteatry, które powstały, względnie rozpoczęły swoją działalność po 1 stycznia 1918 r., obowiązane są najdalej do 2 lat rozpocząć i w przeciągu dalszych 2 lat ukończyć budowę conajmniej jednego domu mieszkalnego w takich rozmiarach, w jakich zajmują pomieszczenie na biuro, względnie przedsiębiostwo w danej miejscowości.

Powołane instytucje i przedsiębiorstwa mogą, korzystać z kredytów, niniejszą ustawą przewidzianych, jednak nie będą uprawnione do korzystania ze zniżki stopy procentowej, przewidzianej w art. 15.

Gdy ilość zajętych przez wspomniane instytucje i przedsiębiorstwa ubikacji jest tak mała, że ze względów finansowo-technicznych nie opłaci się budować osobnego domu mieszkalnego, mogą się dwie czy więcej tego rodzaju instytucje albo przedsiębiorstwa złączyć dla budowy wspólnego domu mieszkalnego o przestrzeni zgodnej z przepisem ustępu 1.

O ile wspomniane instytucje, w terminie, w ust. 1 podanym, do budowy domu nie przystąpią lub budowy kończyć nie będą, uprawniony będzie zarząd miasta tym instytucjom podwyższyć przewidziane wart. 19 opłaty komorniane aż do 100-krotnej wysokości.

Przepis artykułu niniejszego nie dotyczy tych banków i przedsiębiorstw, które w okresie od 1 stycznia 1918 r. wybudowały pomieszczenia na swe potrzeby.

Art. 6. Wywłaszczenie w obrębie miast w granicach art. 29 ustęp ostatni na rzecz odnośnych miast na cele rozbudowy jest dopuszczalne o tyle, o ile wymaga tego potrzeba ze względu na miejscowy brak mieszkań. Może ono obejmować zupełne zniesienie lub ograniczenie prawa własności, ustanowienie lub zniesienie służebności.

Wywłaszczenie jedynie w celu zwiększenia zapasu gruntów jest niedopuszczalne.

Gminy miejskie mogą żądać również wywłaszczenia albo też tylko czasowego przymusowego objęcia przedsiębiorstw, wytwarzających się w mieście, a dla miast, liczacych ponad 25.000 mieszkańców, także i pod miastem w obrębie 10 klm. promienia, licząc od centrum miasta, jeżeli ich właściciele nie chcą lub nie mogą mimo ofiarowanej pomocy ze strony gminy przedsiębiorstw tych uruchomić.

Art. 7. Przedmiotem wywłaszczenia mogą być:

1) grunty niezabudowane tak budowlane, jak i niebudowlane;
2) budynki:
   a) niedokończone, których budowa została przez właściciela wstrzymana;
   b) uznane przez właściwą władzę za pustkę, t. j. za budynki, grożące zawaleniem lub niebezpieczeństwem ognia w myśl odnośnych przepisów budowlanych

Art. 8. Żądanie wywłaszczenia musi się opierać na uchwale rady miejskiej, która dokładnie określi przedmiot i cel wywłaszczenia.

Przed wywłaszczeniem jednak budynków wogóle i gruntów budowlanych w mieście ma gmina wezwać właściciela, aby:

a) przy budynku niedokończonym podjął w terminie najpóźniej 6-miesięcznym w dalszym ciągu budowę i w czasokresie 2-letnim ją ukończył,
b) przy budynku, uznanym za pustkę, poczynił w zakreślonym terminie wskazane przez władzę naprawy, względnie budynek ten zburzył i do nowej przystąpił budowy, a przy niezabudowanych gruntach budowlanych w mieście postarał się o ich należyte zabudowanie w stosownie przez gminę zakreślonym czasokresie.

Dopiero po bezskutecznym upływie oznaczonych czasokresów można żądać wywłaszczenia odnośnych przedmiotów.

Art. 9. Orzecznictwo o potrzebie, przedmiocie i rozciągłości wywłaszczenia, względnie czasowego zajęcia, i o wysokości odszkodowania należy do sądów powiatowych (pokoju), w których okręgu nieruchomość jest położona.

W toku postępowania sąd ustali także, czy zachodzi wyższa użyteczność gruntu lub budynków i zakładów przemysłowych, mających ulec wywłaszczeniu, względnie czasowemu zajęciu na cel, wskazany w uchwale rady gminnej, w porównaniu z dotychczasowym sposobem użycia.

Sąd przeprowadzi jawną rozprawę ze stronami, przeprowadzi potrzebne dowody i wedle swobodnego uznania orzeknie o wywłaszczeniu, względnie czasowem zajęciu, i wysokości odszkodowania, stosownie do obowiązujących przepisów ustaw cywilnych, stosując przytem w b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej zasady postępowania niespornego. Dla b. dzielnicy rosyjskiej Rada Ministrów określi postępowanie.

Art. 10. Wykonanie wywłaszczenia może nastąpić dopiero po zapłaceniu stronie ceny odszkodowania w gotówce lub po złożeniu ceny odszkodowania do depozytu sądowego.

Zanotowanie postępowania o wywłaszczenie może być uskutecznione w księgach hipotecznych już przy wdrożeniu postępowania wywłaszczającego z tym skutkiem, że orzeczenie wywłaszczające jest wykonalne wobec osób trzecich ze stopniem hipotecznym adnotacji (zastrzeżenia).

Art. 11. Wywłaszczony, względnie jego prawonabywcy mogą żądać od sądu, który wydał orzeczenie wywłaszczające, uchylenia tego orzeczenia, jeżeli gmina:

1) nie zapłaciła ustalonego odszkodowania w ciągu trzech miesięcy od dnia prawomocności tegoż orzeczenia;
2) nie rozpocznie zabudowania gruntu w obrębie miasta w ciągu jednego roku od objęcia gruntu w fizyczne posiadanie i w ciągu 3 lat go nie ukończy;
3) nie rozpocznie wstrzymanej budowy budynku niedokończonego w ciągu jednego roku od objęcia go w fizyczne posiadanie;
4) nie rozpocznie w tymże samym terminie naprawy budynku, uznanego za pustkę, względnie nie rozpocznie jego burzenia, a następnie w ciągu drugiego roku nowej budowy.

Sąd po uwzględnieniu wszystkich zachodzących okoliczności orzeknie wedle zasad postępowania, określonego w art. 9, o uchyleniu wywłaszczenia.

Art. 12. Grunty państwowe, leżące w obrębie miasta, przeznaczone w uchwalonym przez radę miejską, a zatwierdzonym przez władze, programie rozbudowy na potrzeby ogólne miasta (ulice, zieleńce, place, parki, cmentarze, budowle i zakłady gminnej, publicznej użyteczności, jakoteż urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, kąpielowe, szkoły, szpitale, przytułki, teatry, targowiska, rzeźnie it. p.) mają być bezpłatnie odstąpione gminie, przyczem w sferze interesów miasta niezbędny jest wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

Na inne cele grunty państwowe mogą być odstąpione gminie (art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 462).

Do odstępowania gminom miejskim w poszczególnych przypadkach powyższych gruntów upoważnia się na podstawie art. 6 ustawy konstytucyjnej z 17 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 267) Radę Ministrów.

Art. 13. Dla uzyskania środków na budowę mieszkań i remont domów mieszkalnych Rząd udzieli odpowiedniej gwarancji instytucjom, wydającym obligacje mieszkaniowe lub obligacje komunalne.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Nakładem: „Drukarnia Gdańska“. — Odpowiedzialny redaktor: Starosta.